

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Den, som Gud har født og baaren,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726734009648/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Er til A og O udkaaren,
Til en kilde, sum og sag.
For det kiøn, som var forlaaren,
Skyldig til at kastes ned
I den lange evighed.

2. Salig er den frugt at kalde,
Hvor en jomfru modér blev,
Og os fødde den udvalde,
Som vor jummer-nat fordrev,
Syndens gift og dødens galde,
Hvor i svøbet legges ned
Den, som skabte evighed.

3. Synger ham, I himlens høye, 84
Synger alle engle-chor,
Alle kræfter sig bemøye,
At hans løf kand blive stor,
Alle hierters knær sig bøye,
Stemmer an og bliver ved
I den lange evighed.

4. Den, de ældste olde-fædre
Deres fryde-psalmer sang,
Alle profetier hædre,
Hver i sine tiders trang,
Hand er her, vor sag at hedre,
Roser det I om ham veed,
Nu og i al evighed.

1, 3: *A og O* alla og omøge, første og sidste bogstav i det græske alfabet, om Kristus Joh. Ab. 22, 13. — 1, 4: Kristus er *kiøde* til frelsen; i ham er frelsen samlet, så han er deres *sum*; han er *sagen*, hvorpå det kommer an. — 1, 5: *kien* slægt. — 1, 6: *kastes ned* i fortællelse. — 2, 1: salig, livsalig; *den frugt* det barn. — 2, 5: *hvor* sideordnet med *hvor* 1, 2. — 3, 1: *høje* er substantiv; orig.: sing him über himmel Höhe, jfr. til nr. 75, 1, 8. — 3, 3: *bemøye* anstrengte. — 4, 1: *olde-fædre* patriarkerne. — 4, 4: *hver i sine tiders trang* hver ud fra den særlige trang — eller: under den særlige trængsel. — der hørte profeten tid til; læses der *rung*, kan der være tørkt på tidernes rækkefølge, eller på, at de forskellige tider har forskellig rang i andelig henseende. — 4, 6: *rosen* imperativ.